

Čekám na zimní slunce

Vladimír Šafránek

Čekám na zimní slunce,
chci zapomenout vzpomínat.
Neznámem opilá,
krásná, mnou chráněná.
Důvěrou zklamaná víra ohněm vláčí hněv.
Čekám na zimní slunce, i když právě dnes chci říct:

Jednou já, ale dneska ty,
odplouváš na lodi a cháron
růží zahojí rány, co jsi nechala
na křídlech nahého anděla.

Čas kreslí na tváři vrásky
a tajemství už není hřích.
S příchodem nový lásky
slunce roztálo sních.
Už nechci jít sám pouští, chci dát darem smích.
U brány vzdušných zámků chci naposled jen říct,
dát ti své dík:

Jednou já, ale dneska ty,
odplouváš na lodi a cháron
růží zahojí rány, co jsi nechala
na křídlech nahého anděla.

Jednou já, ale dneska ty,
odplouváš na lodi a cháron
růží zahojí rány, co jsi nechala
na křídlech nahého anděla.

Jednou já, ale s dneškem ty,
odplouváš na lodi a cháron
růží zahojí rány, co jsi nechala
na křídlech nahého anděla.